

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 28 FÉVRIER 2007

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 28 FEBRUARI 2007

Namiddag

La séance est ouverte à 14.32 heures et présidée par M. André Frédéric.

De vergadering wordt geopend om 14.32 uur en voorgezeten door de heer André Frédéric.

01 **Samengevoegde interpellaties en vraag van**

- de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "het aangekondigde conclaaf van de regering" (nr. 1024)

- de heer Melchior Wathelet tot de eerste minister over "het driedaags conclaaf waarin de regering voorziet" (nr. 1025)

- de heer Jean-Marc Nollet aan de eerste minister over "de megaministerraad die is aangekondigd voor de maand maart" (nr. 14218)

01 **Interpellations et question jointes de**

- M. Pieter De Crem au premier ministre sur "l'annonce d'un conclave de trois jours que tiendra le gouvernement" (n° 1024)

- M. Melchior Wathelet au premier ministre sur "le conclave de trois jours prévu par le gouvernement" (n° 1025)

- M. Jean-Marc Nollet au premier ministre sur "le méga-conseil des ministres annoncé pour le mois de mars" (n° 14218)

Le **président**: La question n° 14218 de M. Jean-Marc Nollet est retirée en raison de son absence; il en est informé. Je donne la parole à M. De Crem pour dix minutes au maximum.

01.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik heb een interpellatie aan u gericht met betrekking tot hetgeen wij hebben vernomen in de pers, namelijk dat u op 18 maart een grote volksverzameling zal houden met leden van de regering. U zou met de Ministerraad een balans opmaken van de uitvoering van het regeerakkoord. Er zal ook een begrotingscontrole worden gehouden.

Het zou een Ministerraad op verplaatsing zijn. Dat is iets wat wij natuurlijk hebben gekend in het verleden. Het roept herinneringen op aan drie themaministerraden in 2004, namelijk die van Gembloux, Raversijde en Brussel.

Een eerste deel van de vergadering zou gepland zijn op 16 maart, met het opmaken van een volledige stand van zaken van grote projecten die in het regeerakkoord stonden. De dag nadien, 17 maart, zou gouverneur Guy Quaden van de Nationale Bank op bezoek komen om een aantal zaken te duiden. De derde dag zou de regering een begrotingscontrole houden.

Ik heb vernomen dat de socialistische regeringspartners niet zo gelukkig waren met het initiatief dat u heeft genomen omdat er een soort showgebeuren aan verbonden was. Ik denk dat de vrees, die sommigen hierover hebben geuit, terecht was omdat op de ministerraden uit het verleden een aantal positieve maatregelen werden gecommuniceerd die nadien echter niet werden uitgevoerd. Ik denk bijvoorbeeld aan het kliksysteem voor de benzine en ook aan de hele problematiek met betrekking tot de diesel, die werd verzwegen.

Afgezien daarvan vind ik het een goede zaak dat u de gouverneur van de Nationale Bank uitnodigt op de

tweede dag van de driedaagse ministerraad. Ik denk dat daarvoor twee redenen zijn. In de eerste plaats omdat in het verleden is gebleken dat de cijfers van de minister van Financiën, die op de begrotingscontrole...

Mijnheer de voorzitter, er zijn ongelooflijk veel achtergrondgeluiden en ik hoor niets van wat er gezegd wordt. Ik weet echt niet wat het is.

Le **président**: Monsieur De Crem, le bruit de fond est dû, semble-t-il, au gsm de M. Wathelet qui se trouve juste derrière vous. M. Cortois est également quelque peu bruyant!

01.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik vind het goed dat u een aantal zaken wenst te bekijken. CD&V is alvast tot een vaststelling gekomen, met name dat de cijfers die de minister van Financiën als voorbereiding, maar ook tijdens die vergadering, naar voren brengt, ook niet altijd de meest correcte cijfers zijn. Bij de vorige begrotingscontrole in juli bleek immers dat de minister van Financiën niet over de juiste cijfers inzake de belastingontvangsten beschikte. Ik druk mij wat dit betreft nog vriendelijk uit, want eind augustus, begin september werden wij wakker met een rekenfout van niet minder dan 800 miljoen euro.

Een tweede reden waarom CD&V het goed vindt dat u de zaken wenst te bekijken is de evaluatie van de voorbije jaren van de Nationale Bank in het jaarverslag. Wat houdt het jaarverslag in? Ondertussen hebben wij voldoende vernomen dat Europa een goede conjunctuur heeft gekend waardoor ook in België een behoorlijke groei ontstond van een het bbp. Als wij evenwel nagaan wat de regering met de vruchten van die groei heeft gedaan, zijn de vaststellingen heel wat minder positief.

Ik wil het over een aantal punten hebben, zonder te veel in detail te treden omdat ik weet dat de voorzitter van deze commissie het tijdsgebruik zeer nauwkeurig in de gaten houdt.

Een bijzonder belangrijke vaststelling is dat de achterstand van ons land inzake werkgelegenheid er niet kleiner op is geworden. Onze eerste en belangrijkste vaststelling is en blijft dat de groei niet vertaald werd in voldoende jobs. De Belgische werkgelegenheidsgraad is in 2006 afgenomen. Ik kan voor deze vaststelling heel veel perimeters en studies aanhalen. U beschikt daar evenwel ook over. Dat was de eerste vaststelling.

Ten tweede, de werkloosheid blijft zeer hoog, te weten 8,3% van de beroepsbevolking in 2006. Dit is een kleine daling van 0,2% zoals u geantwoord hebt op een eerdere interpellatie. Dit kan niet verbergen dat België nog steeds een van de hoogste werkloosheidspercentages van de EU-15 laat optekenen.

Dan kom ik bij de finale doelstellingen, die in ons collectieve geheugen staan gegrift, namelijk de 200.000 nieuwe jobs van het regeerakkoord. Zij zullen natuurlijk niet worden gehaald. Wij zullen bij 150.000 à 160.000 jobs blijven steken. Daarvan is een heel groot deel, hoe waardevol ook, in het non-profitgebeuren blijven steken, wat wij altijd hebben geopperd. Het blijken door de overheid gesubsidieerde jobs te zijn.

Ik haal nog even aan wat u in meerdere verklaringen naar voren hebt gebracht, namelijk een volledige tewerkstelling en volwaardige jobs. Dat was de doelstelling van het regeerakkoord. Voornoemde doelstelling, namelijk volledige tewerkstelling en volwaardige jobs, is verder af dan ooit. Wij vinden het bijzonder verontrustend maar ook verbazend dat op het gebied van werkgelegenheid een zo grote achterstand werd opgelopen op landen die sociaal-economisch onze gelijken zouden kunnen zijn.

Een tweede belangrijke zaak – het zal ook een onderdeel zijn van de bijzondere ministerraden die u hebt samengeroepen – is het structurele tekort op de begroting, zoals ook de Nationale Bank van België onlangs naar voren bracht.

Er is een paradox, namelijk de paradox van de economische groei in ons land en de aankondiging van de aankomende vergrijzing. Er zou door de regering toch een inspanning moeten zijn geleverd om de twee voornoemde uitdagingen aan een goed en sluitend begrotingsbeleid te koppelen. Dat gebeurde niet. De hele grote uitdaging, namelijk het opbouwen van overschotten, werd niet verwezenlijkt. Het fundamentele verwijt dat wij maken, is dat u de economische groei niet hebt aangewend om voornoemde groei in de opbouw van structurele overschotten om te zetten.

Dat heeft natuurlijk te maken met iets waarmee ik vandaag de politiek en de polemiek niet wil voeren: de heel grote waslijst aan eenmalige maatregelen die te maken hadden met eenmalige inkomsten om een

aantal tegenslagen op te vangen. Die tegenslagen hadden te maken met de grote economische conjunctuur, maar ook met het feit dat een aantal verwachte inkomsten overschat waren. Het structureel tekort bedraagt 0,4% van het bbp, volgens de Nationale Bank, in 2006. De Europese Commissie denkt dat er een tekort zal zijn van 0,7%.

Er is de negatieve evolutie van het primaire saldo. Dat structurele primaire saldo is de echte begroting. Het is de afweging van inkomsten en uitgaven die wordt gemaakt. Wij hebben gezien dat dat structurele primaire saldo is gedaald van 7% van het bbp naar 3,7%. Wat dat betreft, staan we er dus zeer slecht voor.

Ik kijk eigenlijk uit naar dat wat de gouverneur van de Nationale Bank u zal komen meedelen. Wat hij meedeelt, is hetgeen wat eigenlijk in zijn verslag staat. Er staat in dat ons land marktaandeel verliest en dat het marktaandeel aan export sneller daalt dan in de landen die in de periode 2000-2005 in de EMU waren opgenomen. Bovendien zet zich dat nog sneller door in 2006. De competitiviteitstranschikkingen, waarin wij zeer slecht scoren, kent u. Er is geen toename meer van directe buitenlandse investeringen in de voorbije jaren.

Mijnheer de voorzitter, ik zal afronden, maar vergeet niet dat het een grote inspanning vergde om hierover te kunnen debatteren. Ik zal wat vlugger gaan.

Ik wil toch nog, als ik mag, een belangrijk aspect benadrukken, met name de performantie van de sociale zekerheid als systeem van inkomensbescherming. De performantie van die sociale zekerheid als inkomensbescherming is afgenomen. Ons land is weggezakt van de top naar de middelmaat. Ik wil zelfs niet verwijzen naar de belangrijke mededelingen die mevrouw Cantillon daarover heeft gedaan, maar het centrum voor sociaal beleid maakt dezelfde vaststellingen. Die vaststellingen staan natuurlijk haaks op wat in 2003 in uw regeerakkoord naar voren werd gebracht, namelijk een creatief en solidair België, zuurstof voor het land. Ik stel alleen vast dat die zuurstoffles niet werd gevuld. Als er alsnog zuurstof aanwezig geweest zou zijn, dan was de fles vrij vlug leeggelopen.

Dit zijn vaststellingen over de socio-economische toestand van ons land die niet van de oppositie afkomstig zijn, maar die objectief zijn en die ook door de Nationale Bank van België zijn vastgesteld. Die zijn dus niet echt flatterend over de voorbije periode van acht jaar van uw regeringsverantwoordelijkheid.

Ik zou het vandaag over deze aangelegenheden willen hebben, mijnheer de eerste minister. De vraag is namelijk hoe wij de vaststellingen van officiële instellingen, zoals de Nationale Bank van België, het Planbureau, het Rekenhof, aan uw opties kunnen toetsen en vooral aan uw noodrembijeenukomst van 17 en 18 maart, waar u zult proberen om een aantal zaken naar voren te brengen.

Mijnheer de eerste minister, onze vraag is heel concreet. Wat is het nut van een dergelijke extra bijeenkomst van de regering buiten het Parlement en buiten de regeringsgebouwen? Wat wilt u daarmee beogen? Wilt u tot een soort van vaststelling komen dat de regering haar werk goed heeft gedaan, ondanks het feit dat alle parameters en instellingen zeggen dat het werk niet goed is gebeurd? Of wilt u overgaan tot een valse vaststelling en een uitroep doen, namelijk dat paars het goed heeft gedaan en in het traditionele beeld dat vaak wordt gehanteerd, veel beter dan de ons omringende landen en oproepen tot het voortzetten van deze coalitie na de verkiezingen van juni?

Ik veronderstel dat u een psychologisch en mediatiek manoeuvre wil ontlokken door te zeggen dat deze regering heeft gewerkt. Onze vaststelling is dat ze heeft gewerkt, maar dat het onvoldoende was. Eigenlijk roept u de socialistische regeringspartners op om via een soort van stembusakkoord een regering-Verhofstadt III in het zadel te helpen.

Mijnheer de eerste minister, ik had graag uw reactie vernomen op de kritiek op het economisch en financieel beleid door officiële instellingen gemaakt. Wat zijn uw intenties na de bijzondere Ministerraden die buiten de regeringsgebouwen plaatsvinden?

01.03 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, en effet, nous avons tous appris par la presse cette réunion extra muros, cette grand-messe, cette rencontre importante qui aura lieu les 18, 19 et 20 mars, donc trois jours à l'extérieur où toutes les solutions pourront être trouvées à tous les problèmes des Belges. Il sera alors possible de commencer la campagne électorale, de relancer certaines promesses non tenues et de propager la publicité de votre gouvernement.

Il est vrai que l'ordre du jour est assez vague, peu chargé, peu détaillé d'après les éléments parus dans la presse. Tout d'abord, vous envisagez d'évaluer les dix chantiers annoncés lors de votre dernier discours de politique générale. Ensuite, vous analyserez le volet budgétaire afin de préparer le prochain contrôle budgétaire pour l'année 2007.

Monsieur le premier ministre, pour les chantiers, je ne changerai pas ma méthode de travail, que vous connaissez: elle consiste à évaluer les dix chantiers que vous proposez. Pour cela, voyons la situation, les pistes proposées et l'état des objectifs.

C'est pourquoi je recommence.

Premièrement, au niveau de l'emploi et du marché du travail, le chiffre de 200.000 jobs ne sera pas atteint. Même les chiffres du Bureau du Plan, que vous aviez cités en 2003 lors de votre proclamation à propos de ces emplois, ne seront pas atteints: il n'est question que de 101.000 emplois pour le 1er janvier 2007. Nous voyons donc mal comment vous parviendriez à les rencontrer en fin de législature.

Deuxièmement, au niveau du taux d'emploi, nous serons loin du taux de 65% que vous promettiez, étant donné qu'on flirte avec les 61,1%. Pire: entre fin 2006 et début 2007, ce chiffre a baissé. Non seulement l'objectif n'est pas atteint, mais la tendance est à la baisse.

Le troisième grand chantier que vous nous aviez proposé était de bannir la pauvreté. Je suppose que, comme moi, vous avez lu la presse aujourd'hui: un Belge sur sept est pauvre, un Belge sur sept ne dépasse pas le seuil de pauvreté.

Vous nous aviez fait de grandes promesses en matière de liaison au bien-être; enfin c'était surtout vos partenaires socialistes. La liaison au bien-être, on nous l'a vendue, on nous l'a promise de nombreuses fois mais elle n'est toujours pas là!

Le quatrième objectif visait plus d'innovation. Monsieur le premier ministre, chaque fois que vous avez parlé d'innovation, vous avez reçu le soutien du groupe cdH. Mais je constate que le ministre Verwilghen a été contraint de dire en commission qu'il n'atteindrait pas les 3% en matière de PIB, objectif pour lequel la Belgique s'est même engagée au niveau international. Nous sommes pourtant tous conscients que l'innovation est un des secteurs dans lesquels nous devons investir. La Belgique ne sera jamais moins chère que beaucoup de pays, qu'ils soient lointains ou proches, et elle doit donc continuer à être la meilleure, à améliorer sa valeur ajoutée.

Le cinquième chantier que vous vouliez mettre en place était celui de l'énergie. Au moment où vous en avez parlé, vous n'aviez pas encore rencontré Al Gore et vous ne parliez pas encore du réchauffement climatique et de Kyoto. Maintenant que vous l'avez rencontré, vous avez imaginé la "Gore Tax" que vous vous êtes empressé de supprimer ou, en tout cas, de reporter à la prochaine législature. Cette mesure qui allait lutter contre le réchauffement climatique, vous l'avez déjà abandonnée, et tant mieux! Vous avez bien fait car c'était une très mauvaise mesure, on vous l'a dit tout de suite.

On a encore reparlé des objectifs de Kyoto avec le ministre Tobback: on doute d'atteindre les objectifs que nous nous étions fixés et vous avez même parlé d'un Kyoto Plus. Je veux bien parler d'un Kyoto Plus mais avec quelles mesures, comment, avec quels moyens et pour quels secteurs? La première mesure que vous avez prise après avoir annoncé le plan Kyoto Plus est la suppression ou le report de la "cotisation emballages".

Monsieur le premier ministre, si vous parlez d'évaluation des cinq chantiers que vous aviez mis en avant, et non des moindres: l'emploi et le marché du travail, le bannissement de la pauvreté, l'innovation et l'énergie, j'affirme que vos objectifs ne sont pas atteints. Et je ne parle pas ici de compétitivité.

Vous nous avez parlé d'un volet budgétaire élaboré avec l'aide de M. Quaden. Nous pouvons tous nous réjouir de la collaboration de ce dernier. J'espère qu'il soulignera clairement les problèmes budgétaires rencontrés aujourd'hui et depuis un certain nombre d'années déjà.

Si je me livre à un petit rétroacte, je constate ce qui suit.

En 2005, il faut trouver une solution pour régler la dette de la SNCB qui s'élève à 2,5 milliards.

En 2006, quel est le prix à payer pour un budget soi-disant en équilibre? On prend de l'argent aux Régions, on vend des bâtiments, on précipite l'enrôlement de l'ISOC – on a perdu 883 millions en cours de route –, on se permet de postposer une rentrée de 690 millions d'euros en invoquant le principe de l'ancre, on ne paie pas les factures. À ce prix, je veux bien avoir un budget en équilibre: ne pas régler ses factures, anticiper des rentrées fiscales et vendre sa maison sont des actes à la portée de la plupart des ménages. Il faut quand même rester correct!

En 2007, pire, on recommence! On revend des bâtiments. On doit évidemment constater les enrôlements négatifs. La cotisation d'emballage qui devait rapporter 330 millions sera-t-elle concrétisée? Comment sera-t-elle compensée?

Monsieur le premier ministre, voilà les raisons de notre inquiétude! Vous ne pouvez que la constater. Vos objectifs ne sont pas atteints. L'équilibre des caisses de l'État se retranche derrière une façade qui s'effrite, parce qu'il devient de plus en plus difficile de continuer à tricher. Si on peut le faire pendant quelques années, les chiffres réels ne peuvent que faire surface à un moment donné. Cela pose effectivement problème!

Vous nous avez dit avoir de nouveau envie. Chaque fois que vous avez envie, vous organisez de grands colloques, de grands consortiums! Au départ, il y a eu celui d'Ostende, suivi par ceux de Bruxelles et de Gembloux. Ensuite, l'envie a disparu. À présent, vous avez de nouveau envie! "Open VLD!". On se revoit extra muros dans un château pour parler de promesses et de grandes idées. À quoi cela sert-il? Pour procéder à l'évaluation des objectifs non atteints ou pour refaire de nouvelles promesses en vue de la campagne électorale?

Ma question est simple. Quel est le programme? Qu'allez-vous décider? Formuler des promesses pour demain que vous savez ne pas pouvoir tenir ou procéder à une évaluation? Dans ce cas, je vous demanderai de la faire correctement. Pourquoi n'aurait-elle pas lieu au Parlement? Notre rôle est quand même de contrôler et de vérifier l'action du gouvernement. Dès lors, pourquoi cette évaluation n'a-t-elle pas lieu en toute transparence, en s'appuyant sur un débat constructif au sein de ce Parlement?

01.04 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, de vragen die gesteld werden, gingen essentieel over de agenda die we zullen aanhouden tijdens de Ministerraad van drie dagen, die op 16, 17 en 18 maart aanstaande wordt georganiseerd. Ik kan eigenlijk vrij kort zijn over de inhoud daarvan.

Twee van de drie dagen, namelijk zaterdag en zondag, zullen – zoals dat klassiek het geval is – gewijd zijn aan de begrotingscontrole, die de regering op een heel grondige manier zal uitvoeren in de maand maart, wat het normale tijdstip is om een begrotingscontrole uit te voeren. Die controle zal twee dagen in beslag nemen en ze zal wellicht aanleiding geven tot een ontwerp van programmawet, dat kort na Pasen zal ingediend worden bij het Parlement. Wij zullen aan het Parlement vragen om dat ontwerp nog goed te keuren vóór de ontbinding van de Kamer. Ik denk dat we zo op een degelijke manier de begroting volgen. Wij laten de zaken niet op hun beloop, ook al is het een verkiezingsjaar, en we organiseren een ernstige begrotingscontrole in maart, met een dito programmawet, die midden april aan het Parlement zal worden voorgesteld.

De bedoeling is inderdaad ook om op de eerste dag – naast de twee dagen voor de begrotingscontrole – een overzicht te maken van een aantal belangrijke onderdelen van de politiek van de regering en te kijken of wij op die terreinen alle maatregelen hebben genomen, dan wel of we nog een tandje moeten bijsteken. Ik geef een voorbeeld. We zullen het Generatiepact analyseren. Wij hebben dat volledig uitgevoerd, denken we. We zullen samen met elkaar bekijken of alle maatregelen zijn genomen en waar nog bijkomende maatregelen moeten genomen worden. Hetzelfde geldt voor Kyoto. Het Kyotoplan is uiteraard in uitvoering. Wij zullen kijken of bijkomende maatregelen noodzakelijk zijn.

Het is dus de bedoeling om op de grote terreinen, de arbeidsmarkt, het economisch en industrieel beleid, het beleid inzake het Generatiepact, te kijken of er nog additionele maatregelen nodig zijn om het werk te vervolledigen. Dat is de essentiële bedoeling. De andere twee dagen, zaterdag en zondag, zullen gewijd zijn aan de begrotingscontrole. We zullen uiteraard met de resultaten van die begrotingscontrole naar het Parlement komen.

Ik heb wel gemerkt, mijnheer de voorzitter, dat de heer De Crem ervan gebruik gemaakt heeft om een

volledige lezing te geven, door zijn bril dan – hij draagt er wel geen maar hij heeft er wel een, een figuurlijke bril – van het verslag van de Nationale Bank. Zijn betoog ging meer over het verslag van de Nationale Bank dan over de vraag wat er tijdens die drie dagen ging gebeuren. Maar goed, het kan gebeuren dat het meer over een ander onderwerp gaat als men begint en plots aanvoelt dat men beter over iets anders kan beginnen omdat dat misschien meer interesse zal teweegbrengen. Zo is hij over het verslag van de Nationale Bank begonnen.

Hij heeft daarvan een totaal selectieve lezing gegeven. Ik heb hier het verslag. Ik meen dat beter aan iedereen dat verslag kan worden uitgedeeld, zodat iedereen het zelf kan lezen in plaats van de lezing van de heer De Crem te moeten aanhoren. Want als ik hem zo hoor is het, ten eerste, zeer slecht gesteld met de openbare financiën in ons land en hebben wij niets bereikt op dat vlak. Ten tweede, de werkgelegenheid is een ramp, of met andere woorden: er is geen werkgelegenheid gecreëerd. Er is dan alleen een lichte daling van de werkloosheid. Dat er geen werkgelegenheid gecreëerd is en er toch een daling van de werkloosheid is, lijkt mij toch een contradictio in terminis te zijn. Ten derde, ook de economische groeiprestaties van ons land zijn blijkbaar ondermaats als ik zijn lezing volg. Ik zeg dat even, kort. Ik kan niet weerstaan aan de voorzet die de heer De Crem mij geeft om daar ook even op in te gaan.

Wat lees ik in het verslag van de Nationale Bank, zowel in de samenvatting in het begin van het verslag als in het corpus van het verslag? Ik begin met de werkgelegenheid. De afgelopen jaren hebben we volgende cijfers bereikt: in 2004: 27.000 nieuwe jobs, in 2005: 41.000 nieuwe banen, en in 2006: 46.000 nieuwe banen. Er is een prognose voor dit jaar, 2007, – waarvan de resultaten natuurlijk nog niet kennen want het jaar is volop lopende – van opnieuw meer dan 40.000 banen. Wij creëren in totaal dus 160.000 banen. Dat zijn niet de voorspelde 200.000, dat is juist. Er is trouwens een discussie bezig tussen de Nationale Bank, die spreekt van 160.000 banen en het Nationaal Instituut voor de Statistiek dat spreekt over meer dan 200.000 banen.

Ik meen dat wij er allemaal niet veel beter van worden die discussie af te wachten tussen het Nationaal Instituut voor de Statistiek enerzijds dat zegt dat er meer dan 203.000 banen zullen gecreëerd zijn en de Nationale Bank. Belangrijk is dat wij een beleid voeren dat verder nieuwe banen creëert. Kortom dat we die trend kunnen voortzetten, die trend om elk jaar tussen de 40.000 en de 50.000 nieuwe banen te creëren in ons land.

We zitten nu aan iets meer dan 4.260.000 banen in ons land. We komen van minder dan 3.900.000 ongeveer zeven jaar geleden. Mijn bedoeling is dat we die trend verder zetten, de trend om elk jaar tussen 40.000 en 50.000 nieuwe banen op onze arbeidsmarkt te doen ontstaan.

In tegenstelling tot wat hier wordt beweerd, zegt de Nationale Bank niet dat dit banen zijn in de publieke sector. De Nationale Bank is zeer duidelijk. Pagina 74 van het rapport zegt dat in 2005 meer dan 40.000 van de 41.000 banen in de privésector werden gecreëerd en slechts 1.000 in de publieke sector. De Nationale Bank stelt verder, op dezelfde pagina, in tegenstelling tot wat de heer De Crem beweert, dat 40.000 van de 46.000 banen die gecreëerd zijn in 2006 zich in de privésector situeren en 6.000 in de publieke sector. Hier zitten beweren dat dit allemaal banen zijn in de publieke sector of de gesubsidieerde sector is dus onjuist.

Als u bedoelt dat banen zoals dienstenchequebanen gesubsidieerd zijn, dan geloof ik dat niet. Met andere woorden, als men een lastenverlaging doorvoert, gaat het dus om een gesubsidieerde baan. Elke nieuwe job die door lastenverlaging gecreëerd wordt, zal in de toekomst als een gesubsidieerde of een publieke baan moeten worden gekapitteld. U mag dat doen van mij en ik wil er zelfs nog even rekening mee houden. Laat ons de banen die de dienstencheques gecreëerd hebben er even uithalen. Het verslag van de Nationale Bank komt tot de vaststelling dat drie van de vier banen die in 2005 en 2006 zijn gecreëerd puur de privésector betreffen en dus niets te maken hebben met de dienstencheques noch met banen in de publieke sector. Drie van de vier. Als we het specifiek hebben over de publieke sector versus de privésector, dan zegt de Nationale Bank op pagina 74 dat 40.000 van de 46.000 banen gecreëerd zijn in de privésector. Dat is maar goed ook. Het is immers vanuit de privésector dat de banengroei moet komen, uiteraard niet essentieel uit de publieke sector. Dat was een eerste punt.

Een tweede punt betreft het aantal ondernemingen. Volgens de Nationale Bank hebben wij vorig jaar een recordaantal nieuwe bedrijven gekend in ons land. Vorig jaar zijn er 65.000 nieuwe bedrijven en ondernemingen gecreëerd. Dat is goed zo. Wij moeten terug naar een ondernemingscultuur in ons land waarbij mensen risico nemen. Het is zo dat in de voorbije 20 à 25 jaar die risicocultuur, die aanzet om met een bedrijf te starten, uitgehold is. We kunnen ons gelukkig prijzen dat we nu een nieuw record hebben

inzake nieuwe bedrijven en ondernemingen in ons land. Het vorige record dateerde van 1989. Het nieuwe record heeft begin dit jaar al automatisch geleid tot een spectaculaire, belangrijke daling van het aantal faillissementen in ons land.

Ten tweede, ik zal het niet hebben over de beurs, de bouw en de autoverkoop, nog andere terreinen die de Nationale Bank ook aanhaalt en waar wij resultaten hebben behaald.

Ten derde, volgens de Nationale Bank bedroeg de groei in ons land vorig jaar 3% van het bbp, wat meer is dan hetgeen wij hadden geraamd en wat opnieuw boven het gemiddelde van de eurozone is.

On a donc dépassé la moyenne de la zone euro pour la quatrième année consécutive. Cet état de fait est important; cela prouve qu'une politique permettant un équilibre budgétaire, des diminutions d'impôt et de charges et une augmentation du pouvoir d'achat peut engendrer une croissance économique plus élevée que dans le passé ou que dans les autres pays.

Il est important que la Belgique tente de maintenir cette tendance et continue donc à enregistrer une croissance économique plus élevée que celle du reste de la zone euro, tendance qui commence d'ailleurs à se traduire par une diminution du chômage. En effet, comme la Banque nationale l'a constaté, en la matière, nous sommes passés de 8,5 à 8,3%. Nous devons maintenant espérer que cette diminution s'accélère durant les mois et les années à venir.

Wij moeten hopen dat die tendens van daling van 8,5 naar 8,3 in 2007 wordt voortgezet.

De groei was met 3% hoger dan het gemiddelde van de eurozone. Wij moeten hopen dat dit verder zo kan blijven. Ik verwacht persoonlijk, ook op basis van de analyses die nu door de ECB en de Europese Commissie naar voren worden gebracht, dat ook dit jaar er mogelijks een groei kan komen die hoger is dan degene die wij ons voorgenomen hadden bij de opmaak van de begroting.

Ik kom dan aan een andere problematiek die aangehaald werd - het ging meer over het verslag van de Nationale Bank, hoewel dit punt niet in het verslag van de Nationale Bank staat -, met name de problematiek van de armoede en de studie van mevrouw Cantillon.

Het is interessant om daarover vandaag iets te kunnen lezen van de heer De Swert, de gewezen voorzitter van de studiedienst van het ACW. Hij heeft daarover een iets andere mening en zegt dat men moet oppassen. Dat zegt de heer De Swert, niet ikzelf, maar ik denk dat de heer De Swert op dat vlak een autoriteit is en dat de oppositie zijn mening zal aanvaarden veeleer dan de mijne.

De heer De Swert zegt dat men moet oppassen. Als men dergelijke naakte cijfers geeft, moet men steeds zeggen dat de armoede er is ten opzichte van de mediaan in de samenleving. Met andere woorden, hoe rijker de samenleving wordt, hoe meer werkgelegenheid er is in de samenleving en hoe hoger het cijfer van de armoede terug naar boven komt. De definitie van armoede is immers altijd ten opzichte van de gemiddelde welvaart in de samenleving.

Stijgt de welvaart in de samenleving sneller dan in het verleden, dan is er in de beginperiode nog een toename van de armoedecijfers, volgens De Swert. Hij komt tot de paradox dat de toename van de werkgelegenheid en de welvaart in ons land daarvan een gevolg is.

Ten slotte met betrekking tot het overheidstekort. Mijnheer de voorzitter, ik denk dat het duidelijk is. Men zegt nu dat er een conjunctureel evenwicht is maar structureel zou er een tekort zijn. Een structureel tekort is een vrij theoretische benadering van de zaak omdat dit altijd afhangt van de groei. Is de groei hoog dan krijgt men sneller een structureel tekort. Is uw groei laag dan zal men sneller een structureel overschot hebben.

Ik geef een voorbeeld. In 2005 had de bank gedacht dat we een structureel tekort zouden hebben. Uit het verslag blijkt nu dat er een structureel overschot was in 2005 omdat de groei niet hoog was. In 2006 is er sprake van het omgekeerde. Door het feit dat er een hoge groei was - we hebben onze begrotingsdoelstelling gehaald -, zal er een licht structureel tekort zijn want de realiteit is dat de openbare schuld gezakt is onder de 90%. Dit is het meest structurele element van de openbare financiën. Wij moeten verder werken naar de 60%.

De tweede vaststelling is dat wij samen met Finland het hoogste primair saldo hebben van de Europese

Unie. Wat betekent dit primair saldo? Dat zijn alle uitgaven die wij hebben, zonder de rentelasten. Als men de rentelasten aftrekt van de totale uitgaven dan komt men tot het primair saldo. Dit primair saldo is niet alleen blijvend positief maar samen met Finland zijn wij ook het enige land dat zo'n hoog primair saldo heeft. U weet dat wij niet ongevoelig waren voor de kritiek dat dit geleidelijk aan het afnemen was. Als de schuld daalt is er uiteraard niet zoveel primair saldo meer nodig omdat ook de rentelast op die schuld afneemt. Hoe dan ook zijn wij niet ongevoelig voor die kritiek omdat de kosten voor de vergrijzing eraan zitten te komen en dat is de reden waarom er in 2007 opnieuw in een stijgend primair saldo is voorzien. Tegen de trend in van alle landen in de Unie werken wij opnieuw aan een opbouw van het primair saldo in 2007. Wij willen weer uitstijgen tot 4,2 à 4,3% van het bbp.

Tot zover, mijnheer de voorzitter, enkele elementen over het verslag van de Nationale Bank. Ik heb het niet gehad over het onderwerp van de interpellatie want dat was blijkbaar niet de bedoeling van de heer De Crem. Ik vind het nog altijd het beste om dit verslag van de Nationale Bank ter beschikking te stellen aan de leden van de commissie zodat zij hun eigen lectuur hiervan kunnen geven, eerder dan de door 10 juni geïnspireerde lectuur van de heer De Crem.

01.05 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik had in mijn interpellatie gevraagd wat de inhoud zou zijn van de aangekondigde driedaagse Ministerraden.

De eerste minister zegt mij dat ik wel geen bril draag, maar ik moet zeggen dat de eerste minister met bril is getrapt in de opening die werd gemaakt. Hij verwees immers al op voorhand naar het verslag van de Nationale Bank. Er is natuurlijk al een grote voorspelbaarheid in de uiteenzettingen omdat wij mekaar ondertussen al een beetje kennen.

Ik ben heel tevreden dat u, zoals toen u op het Koninklijk Paleis een cursus gaf over het federalisme, ons vandaag een cursus hebt gegeven over hoe mensen het verslag van de Nationale Bank moeten lezen, alsof wij dat zelf niet kunnen.

Ik vond het jammer dat deze interpellatie niet in de plenaire zitting kon worden ontwikkeld, maar ik ben tevreden dat het in deze commissie voor de Binnenlandse Zaken kon doorgaan omdat wij parlementsleden wel weten hoe we het verslag van de Nationale Bank moeten lezen.

Het valt mij trouwens op dat hier geen enkele collega van sp.a aanwezig is. Ik weet niet of u dat ook al had opgemerkt. U weet dat de Vlaamse socialistische helemal niet zijn opgezet met die bijzondere Ministerraden. Het zou immers wel eens de uitreiking kunnen zijn van een doctoraat genre doctor horribilis causa omdat wij al heel veel zaken hebben gezien die naar voren werden gebracht op bijzondere Ministerraden waarvan jammer genoeg heel weinig is terechtgekomen.

De eerste minister draagt een blauwe bril. Hij zegt bijvoorbeeld dat er heel veel bedrijven werden opgericht en dat er heel veel activiteit was. Wij weten allemaal hoe dat tot stand komt. Bepaalde vormen van de vennootschapsregeling laten toe heel gemakkelijk bedrijven op te richten.

Met uw blauwe bril hebt u misschien een beter zicht op wat dichtbij lijkt, maar u hebt het vergezocht niet. Ik denk dat u uw blauwe bril zult moeten versterken wanneer u de cijfers leest die betrekking hebben op de vele faillissementen kort na de oprichting van zowel grote als kleine vennootschappen.

U hebt het hier over een selectiviteit gehad. Ik denk dat u bijzonder selectief bent. Ik weet niet of de heer Slangen sinds het weekend voor u nog een richtsnoer is in uw politieke positionering, maar ik wil van hem één zaak onthouden: men mag nooit karikaturen maken van iets.

Ik heb u daarnet laten uitspreken, maar wat u de voorbije zeventien minuten ongelooflijk hebt gedaan, is een karikatuur gemaakt van de vraagstelling en van het verslag van de Nationale Bank van België, waarvan wij heel goed weten hoe we het moeten lezen.

Mochten wij het verslag als politieke en economische analfabeten niet kunnen lezen, hebben we zoals vroeger, met de voorzitter van de Nationale Bank van België, de heer Quaden, een heel goede voorlezer en uitlegger van het verslag.

Ik wilde vandaag niet polemiseren, echt niet. Ik heb u een vraag gesteld. U kondigt aan dat u na de tien werven nogmaals een bijzondere ministerraad zult samenroepen. Ik wilde gewoon even weten wat u op

bedoelde Ministerraden zal doen. U bent zelf in de val getrapt. U bent enorm gaan polemiseren.

Ik zal bijvoorbeeld het spanningsveld tussen de Nationale Bank van België, het Rekenhof en het Planbureau niet aanhalen. Het Planbureau zegt nochtans dat er in het beste geval tijdens de periode 2003-2007 140.000 jobs zullen zijn gecreëerd. Dat aantal ligt veel dichter bij de werkelijkheid, hoe waardevol die gecreëerde jobs ook zijn.

Mijnheer de eerste minister, ik vraag u wat u zal doen. U weet evenwel niet wat u zal doen. Het verslag van de Nationale Bank van België diende hier als de grote vermomming. Wij zijn bijna halfvasten. Het verslag was de grote vermomming die moest verhullen dat de regering niet weet wat zij zal doen. U zal op voornoemde Ministerraden wat vergaderen, waarna u met een begrotingscontrole naar het Parlement zal komen.

De tien werven zijn voor u sterven op de dansvloer. U danst hier een solo, een surplace. U hebt aan Vlaamse kant zelfs geen partner meer. Het is het verhaal van de stervende zwaan.

01.06 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: (...).

01.07 **Pieter De Crem** (CD&V): Het is de stervende zwaan. Op de politieke dansvloer bent u nu aan het sterven. U wordt immers niet door uw coalitiepartners gesteund.

Het is heel duidelijk. Wat wij achter de vermomming en wat vermomd werd zien, is dat u de bijzondere Ministerraden zal aangrijpen als een grote show, om aan te tonen dat de regering toch iets heeft gedaan. Zij moeten een heruitgave zijn van het congres dat u met uw partij hield en waarop u als een soort Merlijn verklaarde dat u alles nieuws zou maken en op die manier de mensen zou doen vergeten dat zij via de ingevoerde verpakkingshellingen veel meer belastingen zullen moeten betalen. U wil doen vergeten dat het hele verhaal van mevrouw Van den Bossche er nooit is geweest die het verschil niet kende tussen een voorschot en een lening van de petroleumsector.

Ik wil het zelfs niet hebben over een dossier dat u beschouwt als een accident de parcours, namelijk het dossier van de 28 ontsnapte gevangenen in Dendermonde. Ik wil het ook niet hebben over de misrekening van ongeveer 850 miljoen euro die in september 2006 plaatsvond of over de doorverkoop van gebouwen, waartegen de heer Verherstraeten heel sterk opkwam.

U wil dat allemaal niet geweten hebben.

Eigenlijk wil u een soort paukenslag in die bijzondere Ministerraden. Ik zeg u echter: het blijft voor de Vlamingen, voor de mensen die dagdagelijks hard werken en die hardwerkende Vlamingen zijn - die voor u zelfs van geen tel meer zijn - het sterven, op de politieke dansvloer, van de regering Verhofstadt II, die haar doelstellingen niet heeft gehaald, die weerbarstige coalitiepartners heeft ontmoet en die er vooral niet in geslaagd is om economische groei fundamenteel om te zetten in werkgelegenheid, noch binnenlands noch via buitenlandse investeerders.

Ik kan u alleen zeggen dat dat bij de mensen zal blijven nazinderen. Ook na die Ministerraden, hoe hard u zich ook zult verweren om te zeggen dat u alles nieuw hebt gemaakt, zullen de mensen op de vraag: "Staat u er beter voor dan vier jaar geleden, are you better off?", allemaal antwoorden dat zij er slechter voor staan. Dat is helaas de enige vaststelling die u zult kunnen maken wanneer u een persconferentie zult geven na afloop van uw ministerraden. Dat spijt mij.

Ik had gehoopt vandaag een discussie te kunnen hebben over de inzet van die Ministerraden, maar dat is jammer genoeg niet mogelijk gebleken.

01.08 **Melchior Wathelet** (cdH): Monsieur le président, j'ai bien entendu la réponse du premier ministre, mais je n'en sais pas beaucoup plus sur l'ordre du jour de ces trois fameuses journées.

Monsieur le premier ministre, aurons-nous au moins l'occasion de discuter au parlement de ce premier contrôle budgétaire? Vous avez annoncé une loi-programme supplémentaire; il me semble intéressant pour le parlement d'analyser ce premier contrôle et de savoir, par exemple, comment vous remplacerez la "Gore Tax" dans le budget, à combien vous budgéterez la vente des bâtiments. Ce sont des points qui pourraient intéresser le parlement.

Je suppose que ce premier contrôle budgétaire pourra être analysé et débattu au parlement, monsieur le premier ministre?

01.09 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Oui.

01.10 **Melchior Wathelet** (cdH): Merci. Il était utile de le préciser.

J'ai une remarque à propos des chiffres: la lecture que vous en faites est évidemment celle qui vous arrange le mieux. Vous avez cité des chiffres en 2003: il ne s'agissait pas de ceux de l'Institut national de Statistique, ni de ceux de la Banque nationale, mais des chiffres émanant du Bureau du Plan. Comme ils vous intéressent moins aujourd'hui, vous vous référez à d'autres sources.

Vous aviez très bien compris que l'important n'est pas seulement le nombre d'emplois créés – on sait que vous n'atteindrez pas votre objectif –, mais c'est également le nombre de demandeurs d'emploi. En effet, si parallèlement à la création de 150.000 ou 200.000 voire 1.000.000 d'emplois, on en perd encore plus, la situation n'est pas intéressante et ce n'est pas ce que la population attend.

Le nombre de personnes dépendant directement de l'ONEm a augmenté de 250.000 entre 2000 et 2005, selon les chiffres mêmes de l'ONEm. Le nombre de demandeurs d'emplois inoccupés a augmenté de 50.000 unités entre 2003 et 2006, selon les chiffres de la Banque nationale. Le taux d'emploi harmonisé – je vous rappelle, monsieur le premier ministre que vous aviez annoncé l'objectif de 65% – oscille autour de 61,1%; il présente donc une tendance à la baisse entre 2005 et 2006. On doit conclure de tout cela que votre objectif n'est pas atteint et, qu'en outre, les chiffres tendent à la baisse.

Relevons ce qui est important, à savoir le taux d'emploi harmonisé, afin de connaître la proportion de personnes qui travaillent. Peu importe le chiffre en valeur absolue du nombre d'emplois créés; il s'agit de connaître le nombre de ceux qu'on crée et le nombre de ceux qu'on perd afin d'obtenir la tendance, après en avoir réalisé la synthèse.

Ce sont ces chiffres qui sont intéressants. Ce sont eux qui frappent les gens, qui les intéressent au quotidien. Or, à ce niveau, vous n'atteignez pas les objectifs.

Vous dites que la croissance est élevée; ce à quoi je vous réponds: raison de plus! Si la croissance est au rendez-vous, si elle est supérieure à celle des autres pays, pourquoi le taux d'emploi harmonisé n'augmente-t-il pas plus chez nous que dans les autres pays européens?

Notre croissance – je le répète – est supérieure à la moyenne des 15 ou des 25 pays de l'Union européenne alors que notre taux d'emploi harmonisé augmente moins rapidement. Pourtant, je le répète encore une fois, notre croissance est supérieure. Vous la revendiquez d'ailleurs. Comment se fait-il que cette croissance ne se répercute pas au niveau du taux d'emploi harmonisé en Belgique?

Par ailleurs, je voudrais dire quelques mots, monsieur le premier ministre, au sujet de votre intervention sur la pauvreté.

Il est heureux qu'aucun membre du sp.a n'ait entendu les propos que vous avez tenus tout à l'heure. Ils ont, en tout cas, dû choquer certains socialistes ou, tout du moins, je l'espère!

Vous vous réjouissez du fait que le nombre de pauvres ait augmenté. Forcément! Pourquoi? Parce que l'état de pauvreté est calculé sur la base de la moyenne des revenus de la population. Au plus les pauvres sont nombreux, au plus le niveau moyen des Belges a augmenté.

Monsieur le premier ministre, vous rendez-vous compte de ce que vous dites? Cela signifie que le différentiel entre le revenu moyen et les personnes qui n'ont pas les moyens augmente. Cela signifie que l'on assiste à une dualisation croissante de la société. Et vous, vous avez le culot de vous en réjouir ici!

C'est en raison de cette dualisation que nous plaçons pour la liaison au bien-être en tentant de réduire l'écart, qui ne cesse de grandir – ce que vous avez confirmé et dont vous vous réjouissez –, entre le revenu moyen et celui des plus faibles pour que ces derniers soient moins précarisés, pour qu'ils fassent l'objet de moins de discriminations. Et vous, vous vous réjouissez de voir leur nombre en augmentation!

Monsieur le premier ministre, je ne vous comprends pas. Je ne peux imaginer que cette situation ne soit pas évoquée lors de votre congrès. En tout cas, j'ose espérer que les membres du gouvernement qui ont un minimum de fibre sociale évoqueront ce dossier.

Pour conclure, je dirai que vous avez à nouveau envie! Vous organisez donc une nouvelle réunion. Vous avez eu cette envie en début de législature. Vous la retrouvez aujourd'hui!

Toutefois, les citoyens ne se contentent plus de votre envie, monsieur le premier ministre. Ce qu'ils veulent, ce sont des résultats en matière d'emploi, en matière de recherche et développement. Ils veulent que l'on atteigne au moins les 3% au sujet desquels on s'est engagé au niveau international. Ils veulent que l'on arrête de vendre nos immeubles et donc de dilapider notre patrimoine immobilier, que l'on arrête de se précipiter pour percevoir l'impôt des sociétés et surtout que l'on reporte pour l'année qui suit les impôts négatifs. Quant aux entrepreneurs auxquels vous vous êtes adressé, ils ne veulent pas que l'on augmente leur responsabilité pénale.

Vous avez entendu le signal de la FEB à ce sujet.

À tous ces éléments, monsieur le premier ministre, les gens comprennent que l'envie ne suffit pas. Ils veulent qu'on réussisse, ils veulent des résultats, ils veulent que vous atteigniez les objectifs que vous vous êtes fixés et ils ne veulent plus se contenter de l'envie dont vous faites montre.

Le **président**: Nous allons passer aux motions. Monsieur Devlies, vous demandez la parole mais vous ne pouvez pas intervenir. Je regrette mais je vais devoir vous rappeler une nouvelle fois ce que prévoit le Règlement. Il prévoit que seuls les interpellateurs peuvent réagir à la réponse du ministre, sauf quand il y a un interpellateur unique, auquel cas trois collègues peuvent demander successivement la parole à la suite de la réplique. Je ne peux donc vous donner la parole, en application de l'article 131 de notre Règlement. Il en sera donc ainsi.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Pieter De Crem en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Melchior Wathelet
en het antwoord van de eerste minister,
stelt vast dat

- de werkgelegenheidsgraad in ons land in 2006 is afgenomen en dat de kloof met het Europese gemiddelde de voorbije jaren groter is geworden;
 - ons land een van de hoogste werkloosheidspercentages in de EU-15 heeft;
 - de doelstelling in het regeerakkoord van 200.000 nieuwe jobs niet zal worden gehaald;
 - er een structureel tekort is op de begroting 2006;
 - het primair saldo negatief evolueert;
 - geen competitiviteitspact tot stand is gekomen;
 - ons land marktaandeel verliest en het exportmarktaandeel van ons land sneller daalt dan gemiddeld in de landen van de EMU over de periode 2000-2005;
 - de performantie van onze sociale zekerheid als systeem van inkomensbescherming is afgenomen,
- vraagt de regering

deze objectieve resultaten van het regeringsbeleid van de voorbije vier jaren bekend te maken en op de driedaagse Ministerraad maatregelen te nemen om ons land competitiever, socialer en veiliger te maken."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Pieter De Crem et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Melchior Wathelet
et la réponse du premier ministre,
constate

- que le taux d'emploi a diminué dans notre pays en 2006 et que l'écart avec le taux d'emploi moyen en Europe n'a cessé d'augmenter au cours des dernières années;
- que notre pays connaît l'un des taux de chômage les plus élevés de l'Europe des 15;
- que l'objectif de l'accord de gouvernement de créer 200.000 emplois nouveaux ne sera pas atteint;
- que le budget 2006 présente un déficit structurel;
- que le solde primaire connaît une évolution négative;
- qu'aucun pacte de compétitivité n'a été élaboré;
- que notre pays perd des parts de marché et qu'au cours de la période 2000-2005 la perte de parts de marché à l'exportation a été plus importante que la perte moyenne enregistrée par les pays de l'UEM;
- que notre système de sécurité sociale a perdu de son efficacité en tant que système de protection du revenu,

demande au gouvernement de rendre publics ces résultats objectifs de la politique menée au cours des quatre dernières années et de prendre, lors du prochain Conseil des ministres de trois jours, des mesures pour faire de notre pays un pays plus compétitif, plus social et plus sûr."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Mohammed Boukourna, Willy Cortois en Éric Libert.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Mohammed Boukourna, Willy Cortois et Éric Libert.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Vraag van de heer Hendrik Bogaert aan de eerste minister over "het jaarverslag van de Nationale Bank" (nr. 14227)

02 Question de M. Hendrik Bogaert au premier ministre sur "le rapport annuel de la Banque nationale" (n° 14227)

Vraag nr. 14227 van de heer Bogaert wordt ingetrokken.

03 Vraag van de heer Pieter De Crem aan de eerste minister over "de mogelijke belangenvermenging in hoofde van regeringsgezant Chevalier" (nr. 14367)

03 Question de M. Pieter De Crem au premier ministre sur "l'éventuelle confusion d'intérêts chez l'émissaire du gouvernement, M. Chevalier" (n° 14367)

03.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik had een vraag waarin ik namens onze fractie de inzichten van de eerste minister wilde vragen. De actualiteit heeft de vraag echter ingehaald.

De vraag ging over de positie van een Senator die ook als gevolmachtigde van de regering was aangeduid voor het Belgisch lidmaatschap van de Veiligheidsraad.

Mijnheer de eerste minister, u kent mijn vraag, maar ondertussen is een aantal zaken duidelijk geworden. U kent de teneur van mijn vraag en die is niet veranderd.

03.02 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Crem, ik kan bevestigen wat gisteren bekend werd, met name dat de betrokken Senator zijn mandaten indient bij de groep waarover het ging. Daardoor wordt iedere vorm van belangenvermenging weggenomen.

03.03 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de eerste minister voor zijn voorspelbaar antwoord. Wij zullen geen waardeoordeel over deze zaken vellen. Ik denk dat dit beter vermeden wordt. Ik denk dat de federale regering ook zorgvuldig moet omspringen met het aanduiden van bijzondere gevolmachtigden voor bepaalde opdrachten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président:** En l'absence de M. Van den Eynde, son interpellation n° 1028 est reportée. Monsieur le premier ministre, bon travail et bon après-midi.

De behandeling van de vragen en interpellaties eindigt om 15.26 uur.

Le développement des questions et interpellations se termine à 15.26 heures.